

**DIUMENGE DESÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

El que jo vull és amor, i no sacrificis

Lectura del llibre del profeta Osees

6, 3b-6; hebreu 3-6

Esforcem-nos per conèixer el Senyor:
ell està a punt d'alçar-se com l'aurora;
ens arribarà com pluja de tardor,
com el ruixat de primavera que amera la terra.

El Senyor respon:
«¿Què he de fer amb tu, Efraïm?
¿Què he de fer amb tu, Judà?
L'amor que em teniu
és com la boira del matí,
com la rosada
que prompte desapareix.

Per això els he afaiçonat
valent-me dels profetes;
les paraules dels meus llavis,
els han dut la mort,
però el meu designi
brilla com la llum:
el que jo vull és amor
i no sacrificis,
coneixement de Déu
i no holocaustos.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

50 (49), 1 i 8.12-13.14-15 (R.: 23b)

R. L'home que camina honradament,
veurà la salvació de Déu.

Parla el Senyor, Déu dels déus,
convoca la terra de llevant fins a ponent.
«No és pels sacrificis que et reprenc:
constantment m'ofeixes holocaustos.»

R. L'home que camina honradament,
veurà la salvació de Déu.

«Si tenia fam, no t'ho hauria de dir:
és ben meu el món i tot el que s'hi mou.
¿Et creus que menjaré carn de vedells,
i beuré la sang dels boccs?»

R. L'home que camina honradament,
veurà la salvació de Déu.

«Ofenix a Déu víctimes d'accions de gràcies,
complix allò que has promés a l'Altíssim.
Invoca'm en dies de perill:
jo et salvaré i tu reconeixeràs la meua glòria.»

R. L'home que camina honradament,
veurà la salvació de Déu.

LECTURA SEGONA

Fou enfortit per la fe i donà glòria a Déu

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

4, 18-25

Germans:

Abraham, esperant contra tota esperança, va creure
i va arribar a ser «pare d'una multitud de pobles»,
d'acord amb el que diuen les Escripures:
«Així serà la teua descendència.»
No va defallir en la fe
a pesar de saber que, als seus quasi cent anys,
ja tenia el cos esmortit,
com mortes estaven les entranyes de Sara.
Al contrari, davant de la promesa de Déu,
no es deixà endur per la incredulitat,
sinó que fou enfortit per la fe
i donà glòria a Déu.
Estava del tot convençut que Déu és prou poderós
per a complir allò que ha promés.

Per això també hi ha escrit:

«El Senyor li ho comptà com a justícia.»
I si es va escriure «li ho comptà»,
no va ser sols per a ell,
sinó també per a nosaltres,
a qui Déu tindrà en compte la fe:
nosaltres, que creiem en aquell qui va ressuscitar
d'entre els morts, Jesús,
Senyor nostre,
que fou entregat per a perdonar-nos els pecats
i ressuscitat per a fer-nos justos.

Paraula de Déu.

EVANGELI

No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

9, 9-13

En aquell temps,
Jesús, mentres passava,
va veure un home que es deia Mateu,
assentat en el lloc de recaptació d'impostos, i li digué:

— «Seguix-me.»

Ell s'alçà i el va seguir.

Més tard, quan estava a taula en sa casa,
van acudir-hi molts publicans i altres pecadors
i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles.
Quan els fariseus ho veieren, preguntaren als deixebles:

— «¿Per què el vostre mestre menja
amb els recaptadors d'impostos i els pecadors?»

Jesús ho sentí i els digué:

— «El metge, no el necessiten els qui estan bons,
sinó els qui estan malalts.
Aneu a aprendre què vol dir allò de:
“El que jo vull és amor i no sacrificis.”
No he vingut a cridar els justos,
sinó els pecadors.»

Paraula de Déu.